

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ก่อนการวิเคราะห์ข้อมูล ขอความการตอบสนองของนักจิตวิทยาการปรึกษาทุก
ขอความที่ถอดความจากเทปบันทึกเสียงแบบคำต่อคำนั้น ได้ถูกตรวจสอบความถูกต้องตามคำ
จำกัดความของทักษะที่กำหนดไว้ในการวิจัยนี้โดยนิตยภัฏญาโทภาควิชาจิตวิทยาที่ผ่านการ
เรียนวิชาทฤษฎีและเทคนิคการปรึกษาเชิงจิตวิทยาและวิชางานฝึกปฏิบัติการปรึกษาเชิง
จิตวิทยา ตามหลักสูตรมหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ภาควิชาจิตวิทยา สาขาวิชา
จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนวจำนวน 5 คน ผลการตรวจสอบปรากฏว่าผู้อาสาสมัคร
เข้ารับบริการทุกคนได้รับการตอบสนองที่ถูกต้องตามคำจำกัดความของทักษะที่กำหนดไว้ใน
การวิจัยนี้ไม่ต่ำกว่า 14 ขอความจาก 18 ขอความโดยประมาณ ดังนั้นจึงถือว่าขอความ
สนทนาของผู้อาสาสมัครทุกคนเป็นข้อมูลที่เชื่อถือได้และนำมาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การหาค่าความเชื่อถือได้ระหว่างผู้ประเมิน (Interrater Reliability)
ของการแมงขอความสนทนาของผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการออกเป็นหน่วย และความเชื่อถือ
ได้ของการตัดสินการอ้างถึงความรู้สึกของตนเองของผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการนั้น ได้ค่า
สัมประสิทธิ์ความสอดคล้อง 0.96 และ 0.82 ตามลำดับ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบผลของทักษะการปรึกษาเชิง
จิตวิทยาที่มีต่อการอ้างถึงความรู้สึกของตนเองของผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการ ผู้วิจัยเสนอ
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นลำดับดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ตัวแปรด้วยวิธีซ้ำซ้ำ 1 ตัวแปร (Two factors Analysis of Variance-Repeated measures on one factor)
โดยมีประเภทของทักษะการตอบสนองที่ใช้ในการปรึกษาเชิงจิตวิทยาและช่วงเวลาที่ไม่ใช้-
ใช้ทักษะเป็นตัวแปรอิสระ และจำนวนครั้งของการอ้างถึงความรู้สึกของตนเองของผู้อาสา
สมัครเข้ารับบริการ เป็นตัวแปรตาม

2. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (Analysis of Covariance) ของค่าสัดส่วนของจำนวนครั้งของการอ้างถึงความรู้สึกของตนเองต่อจำนวนหน่วยของข้อความสนทนาของผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการทั้ง 3 กลุ่มในช่วงระยะเวลาการใช้ทักษะที่ 1 และช่วงระยะเวลาการใช้ทักษะที่ 2 โดยใช้ค่าสัดส่วนของจำนวนครั้งของการอ้างถึงความรู้สึกของตนเองต่อจำนวนหน่วยของข้อความสนทนาของผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการในช่วงระยะเส้นฐานที่ 1 และในช่วงระยะเส้นฐานที่ 2 เป็นตัวแปรร่วม (Covariate) ตามลำดับ

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 ตัวแปร ควบวิธีวัดซ้ำ 1 ตัวแปร (Two factors Analysis of Variance-Repeated measures on one factor)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
<u>ระหว่างผู้รับการทดลอง</u>	2.2832	17		
A (ประเภทของทักษะ)	0.1554	2	0.0777	0.5476
ความคลาดเคลื่อน	2.1279	15	0.1419	
<u>ภายในผู้รับการทดลอง</u>	1.8930	54		
B(ช่วงระยะเส้นฐาน-ระยะเวลาการใช้ทักษะ)	0.3605	3	0.1202	3.8176*
AB	0.1158	6	0.0193	0.6129
ความคลาดเคลื่อน	1.4167	45	0.0315	
รวมทั้งหมด	4.1762	71		

* $p < .05$

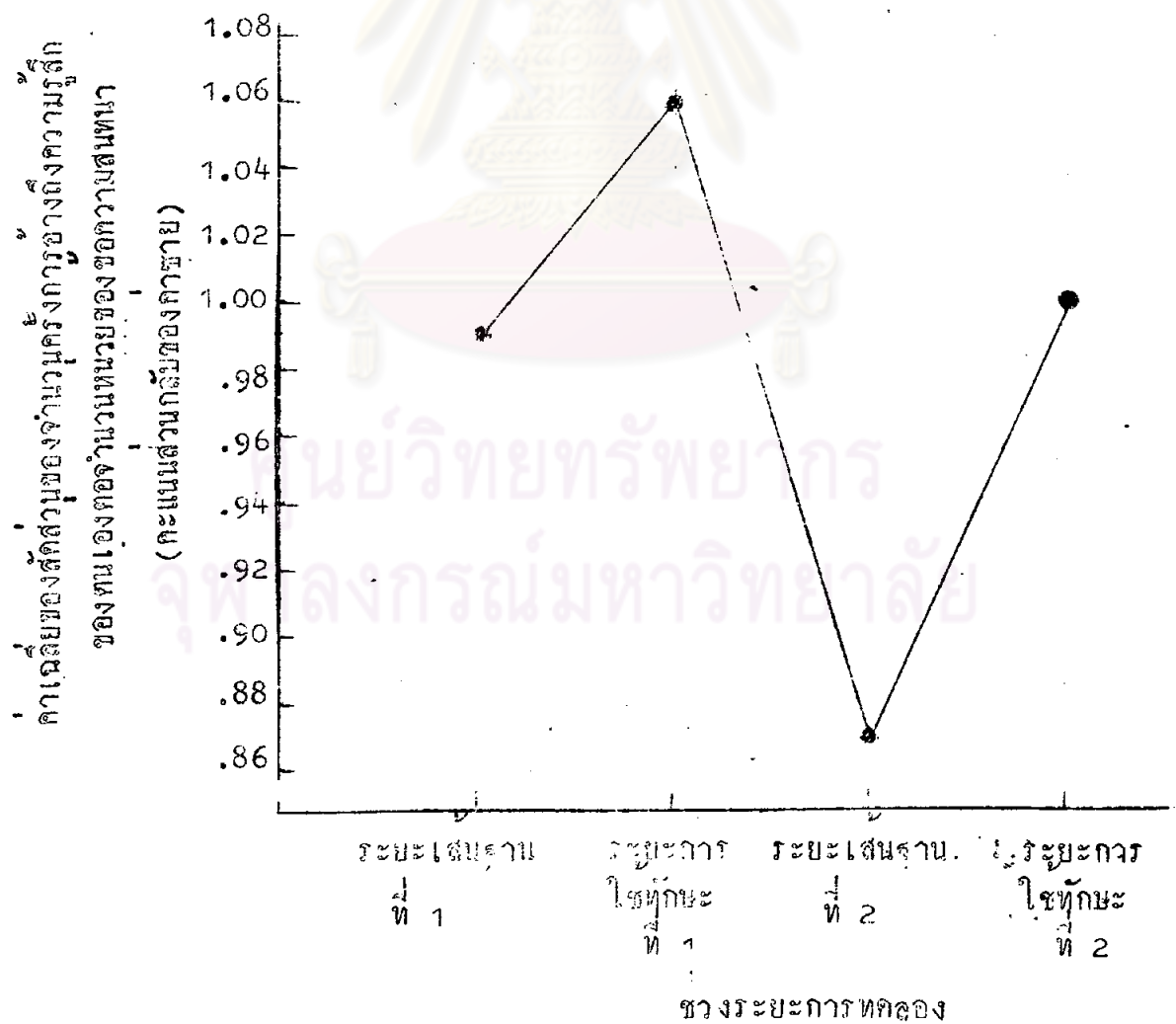
ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 1 พบว่า

1. ความแตกต่างระหว่างผลของการไม่ใช้ทักษะและการใช้ทักษะ ในช่วงระยะเส้นฐานและช่วงระยะเวลาการใช้ทักษะสลับกัน 4 ช่วงเวลานั้นมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($F_{3,45} = 2.76$) แสดงให้เห็นว่าในช่วงระยะเส้นฐานและช่วงระยะเวลาการใช้ทักษะที่สลับกัน 4 ช่วงเวลานั้น ผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการมีจำนวนครั้งของการอ้างถึงความรู้สึกของตนเองแตกต่างกัน

2. ความแตกต่างระหว่างผลของการใช้ทักษะต่างกันไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่าจำนวนครั้งของการอ้างอิงถึงความรู้สึกของตนเองของกลุ่มอาสาสมัคร เข้ารับบริการ ที่ได้รับการตอบสนองจากนักจิตวิทยาการปรึกษาช่วยทักษะการสะท้อนความรู้สึกหรือการทวนซ้ำ หรือการตีความนั้นไม่มีความแตกต่างกัน

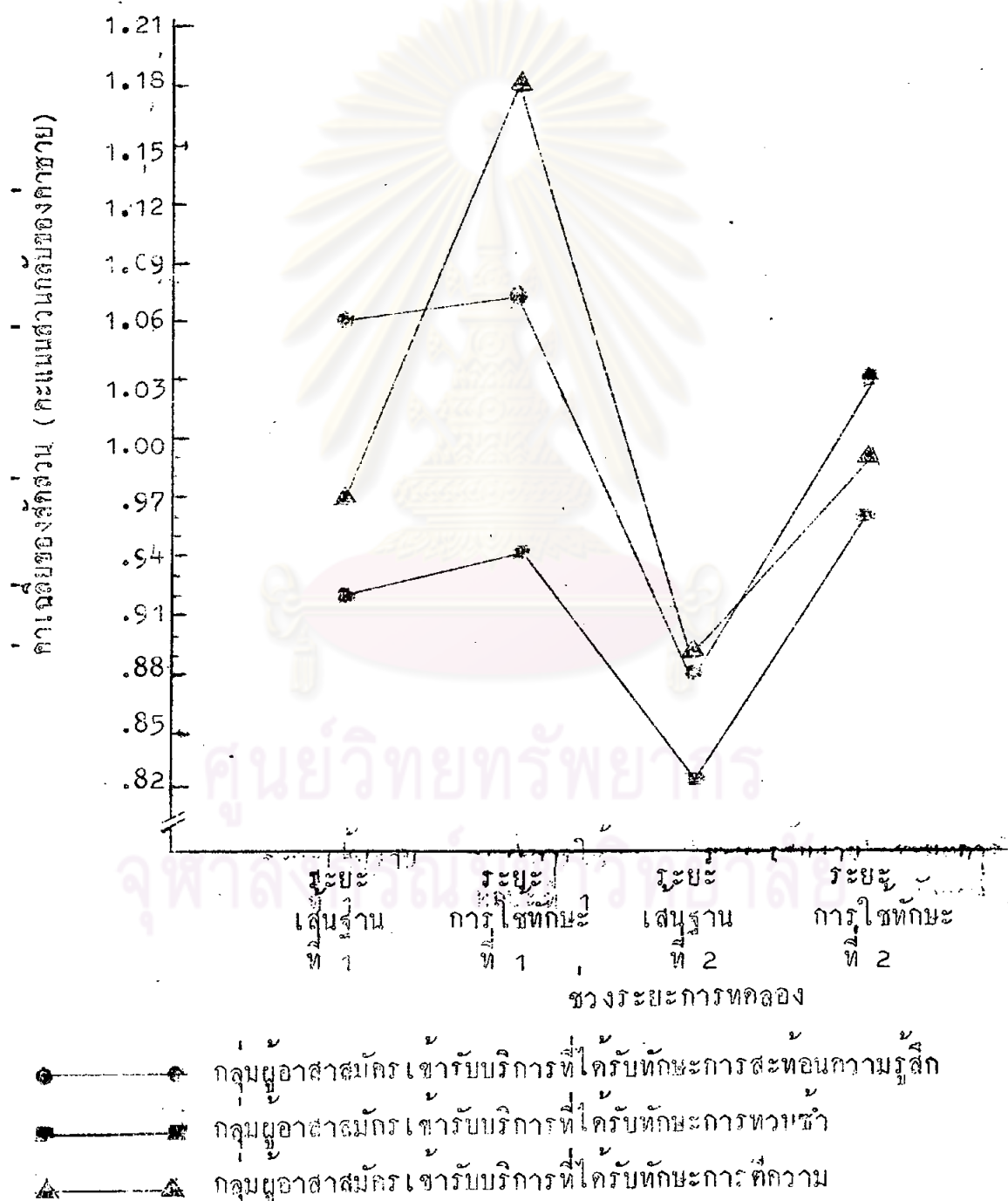
3. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างการใช้ทักษะ-ไม่ใช้ทักษะและประเภทของทักษะไม่มีนัยสำคัญทางสถิติแสดงว่า การใช้ทักษะ-ไม่ใช้ทักษะและประเภทของทักษะไม่มีปฏิกริยารวมต่อการอ้างอิงถึงความรู้สึกของตนเองของอาสาสมัคร เข้ารับบริการ

รูปที่ 1 กราฟเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนส่วนกลับของคาซายของสัปดาห์จำนวนครั้งของการอ้างอิงถึงความรู้สึกของตนเองต่อจำนวนหน่วยของความสนทนาของอาสาสมัคร เข้ารับบริการรวมทั้ง 3 กลุ่มในช่วงระยะเวลาทดลอง 4 ระยะ

รูปที่ 1 แสดงให้เห็นว่าในช่วงระยะเส้นฐานที่ 1 ซึ่งผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการ ยังไม่ได้รับการตอบสนองจากนักจิตวิทยาการปรึกษาควยทักษะการสะท้อนความรู้สึก หรือการ ทวนซ้ำ หรือการตีความนั้น ค่าเฉลี่ยของคะแนนส่วนกลับของคาซาย (arc sine) ของสัดส่วน ของจำนวนครั้งของการอ้างถึงความรู้สึกของตนเองต่อจำนวนหน่วยของขอความสนทนาของ ผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการ = 0.99 ต่อมาในช่วงระยะการไต่ทักษะที่ 1 ซึ่งผู้อาสาสมัคร เข้ารับบริการได้รับการตอบสนองควยทักษะการสะท้อนความรู้สึกหรือการทวนซ้ำหรือการตี ความ ค่าเฉลี่ยของคะแนนส่วนกลับของคาซายของสัดส่วนของจำนวนครั้งการอ้างถึงความรู้สึก ของตนเองต่อจำนวนหน่วยของขอความสนทนาของผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการ เพิ่มขึ้นเป็น 1.06 ต่อมาในช่วงระยะเส้นฐานที่ 2 ผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการไม่ได้รับการตอบสนองควย ทักษะการสะท้อนความรู้สึกหรือการทวนซ้ำหรือการตีความค่าเฉลี่ยของคะแนนส่วนกลับของ คาซายของสัดส่วนจำนวนครั้งของการอ้างถึงความรู้สึกของตนเองของผู้อาสาสมัครเข้ารับ บริการลดลงเหลือ 0.87 และในช่วงระยะการไต่ทักษะที่ 2 ซึ่งเป็นช่วงที่ผู้อาสาสมัครเข้า รับบริการได้รับการตอบสนองควยทักษะการสะท้อนความรู้สึกหรือการทวนซ้ำหรือการตีความ อีกครั้งหนึ่งนั้น ค่าเฉลี่ยของคะแนนส่วนกลับของคาซายของสัดส่วนของจำนวนครั้งการอ้างถึง ความรู้สึกของตนเองต่อจำนวนหน่วยของขอความสนทนาของผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการ เพิ่ม ขึ้นเป็น 1.00 แสดงว่าการเปลี่ยนแปลงหรือการเพิ่มขึ้นของจำนวนครั้งของการอ้างถึง ความรู้สึกของตนเองของผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการ เป็นผลเนื่องมาจากการตอบสนองของนักจิตวิทยา การปรึกษาควยทักษะการสะท้อนความรู้สึกหรือการทวนซ้ำหรือการตีความ

รูปที่ 2 กราฟเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนส่วนกลับของคณาจารย์ของสัปดาห์ของจำนวนครั้งการอ้างอิงความรู้สึกของตนเองต่อจำนวนหน่วยของชอกว้ายสนทนาของผู้อาสาสมัคร เขารับบริการแต่ละกลุ่ม

รูปที่ 2 แสดงให้เห็นว่า

1. กลุ่มผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการที่ได้รับการตอบสนองด้วยทักษะการสะท้อนความรู้สึก ในช่วงระยะเส้นฐานที่ 1 ที่ผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการยังไม่ได้รับการตอบสนองด้วยทักษะการสะท้อนความรู้สึกนั้น ค่าเฉลี่ยของคะแนนส่วนกลับของคาชายของสัดส่วนของจำนวนครั้งของการอ้างอิงความรู้สึกของตนเองต่อจำนวนหน่วยของข้อความสนทนาของกลุ่มผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการ = 1.06 เมื่อได้รับการตอบสนองด้วยทักษะการสะท้อนความรู้สึกในช่วงการให้ทักษะที่ 1 ค่าเฉลี่ยของกลุ่มเพิ่มขึ้นเป็น 1.07 ต่อมาในระยะเส้นฐานที่ 2 ผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการไม่ได้รับการตอบสนองด้วยทักษะการสะท้อนความรู้สึกอีกครั้งหนึ่ง ค่าเฉลี่ยของกลุ่มลดลงเหลือ 0.88 และเมื่อกลับมาได้รับการตอบสนองด้วยทักษะการสะท้อนความรู้สึกอีกครั้งหนึ่ง ค่าเฉลี่ยของกลุ่มเพิ่มขึ้นเป็น 1.05 แสดงว่าการเปลี่ยนแปลงหรือการเพิ่มขึ้นของจำนวนครั้งของการอ้างอิงความรู้สึกของตนเองของผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการ มีผลมาจากการตอบสนองของนักจิตวิทยาการปรึกษาด้วยทักษะการสะท้อนความรู้สึก

2. กลุ่มผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการที่ได้รับการตอบสนองด้วยทักษะการทวนซ้ำ ในช่วงระยะเส้นฐานที่ 1 ที่ผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการยังไม่ได้รับการตอบสนองด้วยทักษะการทวนซ้ำนั้น ค่าเฉลี่ยของคะแนนส่วนกลับของคาชายของสัดส่วนของจำนวนครั้งของการอ้างอิงความรู้สึกของตนเองต่อจำนวนหน่วยของข้อความสนทนาของผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการ = 0.92 ต่อมาในช่วงระยะการให้ทักษะที่ 1 ผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการได้รับการตอบสนองด้วยทักษะการทวนซ้ำ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มเพิ่มขึ้นเป็น 0.94 ต่อมาในช่วงระยะเส้นฐานที่ 2 ผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการไม่ได้รับการตอบสนองด้วยทักษะการทวนซ้ำ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มลดลงเป็น 0.82 และเมื่อผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการกลับมาได้รับการตอบสนองด้วยทักษะการทวนซ้ำอีกครั้งหนึ่งในช่วงระยะการให้ทักษะที่ 2 ค่าเฉลี่ยของกลุ่มเพิ่มขึ้นเป็น 0.96 แสดงว่าการเปลี่ยนแปลงหรือการเพิ่มขึ้นของจำนวนครั้งของการอ้างอิงความรู้สึกของตนเองของผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการมีผลมาจากการตอบสนองของนักจิตวิทยาการปรึกษาด้วยทักษะการทวนซ้ำ

3. กลุ่มผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการที่ได้รับการตอบสนองควยทักษะการตีความ
 ในช่วงระยะเสณฐานที่ 1 ผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการยังไม่ได้รับการตอบสนองควยทักษะการตีความนั้น ค่าเฉลี่ยของคะแนนส่วนกลับของคาขายของสัคส่วนของจำนวนครั้งการอ้างถึงความรู้สึกของตนเองต่อจำนวนหน่วยของขอความสนทนาของกลุ่มผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการ = 0.97 เมื่อได้รับการตอบสนองควยทักษะการตีความในช่วงระยะการใช้ทักษะที่ 1 ค่าเฉลี่ยของกลุ่มเพิ่มขึ้นเป็น 1.18 ต่อมาในระยะเสณฐานที่ 2 ผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการไม่ได้รับการตอบสนองควยทักษะการตีความ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มลดลงเหลือ 0.89 และในช่วงระยะการใช้ทักษะที่ 2 ซึ่งผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการกลับมาได้รับการตอบสนองควยทักษะการตีความอีกครั้งหนึ่ง ค่าเฉลี่ยของกลุ่มเพิ่มขึ้นเป็น 0.99 แสดงว่าการเปลี่ยนแปลงหรือการเพิ่มขึ้นของจำนวนครั้งของการอ้างถึงความรู้สึกของตนเองของผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการมีผลเนื่องมาจากการตอบสนองของนักจิตวิทยาการปรึกษาควยทักษะการตีความ

เนื่องจากการเปรียบเทียบความแตกต่างของผลของทักษะที่ต่างกันต่อจำนวนครั้งการอ้างถึงความรู้สึกของตนเองของผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการควยการวิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ตัวแปร วัคซ้ำ 1 ตัวแปร ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางที่ 1 ปรากฏว่าความแตกต่างของผลของทักษะที่ต่างกันไม่มีนัยสำคัญนั้น เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนส่วนกลับของคาขายของสัคส่วนของจำนวนครั้งของการอ้างถึงความรู้สึกของตนเองต่อจำนวนหน่วยของขอความสนทนาของผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการในช่วงระยะเสณฐานของแต่ละกลุ่มดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนส่วนกลับของคาขายของสัคส่วนของจำนวนครั้งการอ้างถึงความรู้สึกของตนเองต่อจำนวนหน่วยของขอความสนทนาของผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการ 3 กลุ่ม

ทักษะที่ได้รับ	ระยะเสณฐานที่ 1		ระยะการใช้ทักษะที่ 1		ระยะเสณฐานที่ 2		ระยะการใช้ทักษะที่ 2	
	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.
การสะท้อนความรู้สึก	1.06	0.21	1.07	0.36	0.88	0.23	1.03	0.26
การทวนซ้ำ	0.92	0.40	0.94	0.26	0.82	0.16	0.96	0.26
การตีความ	0.97	0.16	1.18	0.10	0.89	0.22	0.99	0.12

ตารางที่ 2 แสดงว่าค่าเฉลี่ยในช่วงเส้นฐานทั้งสองของกลุ่มอาสาสมัครเข้ารับบริการแต่ละกลุ่มมีความแตกต่างกัน กล่าวคือ การสุ่มกลุ่ม (random assignment) ในการทดลองนี้ไม่อาจควบคุมให้ค่าเฉลี่ยของคะแนนในช่วงเส้นฐานของอาสาสมัครเข้ารับบริการแต่ละกลุ่มเท่ากันได้ ซึ่งความแตกต่างนี้อาจมีผลต่อความแตกต่างในช่วงระยะการใช้ทักษะได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงเปรียบเทียบความแตกต่างของผลของทักษะที่ต่างกันในช่วงการใช้ทักษะอีกครั้งหนึ่งด้วยการวิเคราะห์ตัวแปรร่วม (Analysis of Covariance) โดยใช้คะแนนส่วนกลับของค่าขายของสัดส่วนของจำนวนครั้งของการอ้างถึงความรู้สึกของตนเองต่อจำนวนหน่วยของขอความสนทนาของอาสาสมัครเข้ารับบริการในช่วงระยะเส้นฐานเป็นตัวแปรร่วม (Covariate) ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ตอนดังนี้

1. วิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมเพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนส่วนกลับของค่าขายของสัดส่วนของจำนวนครั้งของการอ้างถึงความรู้สึกของตนเองต่อจำนวนหน่วยของขอความสนทนาของอาสาสมัครเข้ารับบริการ 3 กลุ่มที่ได้รับการตอบสนองด้วยทักษะที่ต่างกันในช่วงระยะการใช้ทักษะที่ 1 โดยใช้คะแนนส่วนกลับของค่าขายของสัดส่วนในช่วงระยะเส้นฐานที่ 1 เป็นตัวแปรร่วม

2. วิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมเพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนส่วนกลับของค่าขายของสัดส่วนของจำนวนครั้งของการอ้างถึงความรู้สึกของตนเองต่อจำนวนหน่วยของขอความสนทนาของอาสาสมัครเข้ารับบริการ 3 กลุ่มที่ได้รับการตอบสนองด้วยทักษะที่ต่างกันในช่วงระยะการใช้ทักษะที่ 2 โดยใช้คะแนนส่วนกลับของค่าขายของสัดส่วนในช่วงระยะเส้นฐานที่ 2 เป็นตัวแปรร่วม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนรวมของคะแนนส่วนกลับของคําขายของสํักส่วน
ของจํานวนครั้ง การอ้างถึงความรู้สึกตนเองของจํานวนหน่วยของขอความสนทนาของผูอาสา
สมัครเข้ารับบริการในช่วงการไต่ทักษะที่ 1 ทั้ง 3 กลุ่ม โดยไ้คะแนนส่วนกลับของคําขาย
ของสํักส่วนในช่วงระยะเส้นฐานที่ 1 เป็นตัวแปรรวม

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่มผู้รับบริการทดลอง (B_{adj})	0.1523	2	0.0761	2.4275
ภายในกลุ่มผู้รับบริการทดลอง (S_{adj})	0.4390	14	0.0314	
รวม ($Total_{adj}$)	0.5913	16		

ตารางที่ 3 แสดงว่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนส่วนกลับของคําขาย
ของสํักส่วนของจํานวนครั้งการอ้างถึงความรู้สึกของตนเองของจํานวนหน่วยของขอความสนทนา
ของผูอาสาสมัครเข้ารับบริการแต่ละกลุ่มในช่วงการไต่ทักษะที่ 1 ไม่มีนัยสําคัญทางสถิติ
แสดงว่าจํานวนครั้งของการอ้างถึงความรู้สึกของตนเองของผูอาสาสมัครเข้ารับบริการที่ไ้
รับการตอบสนองควยทักษะที่ต่างกันในช่วงระยะการไต่ทักษะที่ 1 นั้นไม่มีความแตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนรวมของคะแนนส่วนกลับของค่าขายของสัดส่วนของจำนวนครั้งการอ้างถึงความรู้สึกตนเองต่อจำนวนหน่วยของข้อความสนทนาของผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการทั้ง 3 กลุ่ม ในช่วงระยะเวลาใช้ทักษะที่ 2 โดยใช้คะแนนส่วนกลับของค่าขายของสัดส่วนในช่วงระยะเส้นฐานที่ 2 เป็นตัวแปรรวม

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่มผู้รับการทดลอง (B_{adj})	0.0086	2	0.0043	0.0093
ภายในกลุ่มผู้รับการทดลอง (S_{adj})	0.6485	14	0.0463	
รวม ($Total_{adj}$)	0.6571	16		

ตารางที่ 4 แสดงความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนส่วนกลับของค่าขายของสัดส่วนของจำนวนครั้งการอ้างถึงความรู้สึกของตนเองต่อจำนวนหน่วยของข้อความสนทนาของผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการแต่ละกลุ่มในช่วงการใช้ทักษะที่ 2 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าจำนวนครั้งของการอ้างถึงความรู้สึกของตนเองของผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการที่ได้รับการตอบสนองด้วยทักษะที่ต่างกันในช่วงระยะเวลาใช้ทักษะที่ 2 ไม่มีความแตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 3 และตารางที่ 4 กล่าวโดยสรุปได้ความผลของการตอบสนองของนักจิตวิทยาการปรึกษาด้วยทักษะการสะท้อนความรู้สึก การทวนซ้ำ และการตีความมีผลต่อการอ้างถึงความรู้สึกของตนเองของผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการไม่แตกต่างกัน

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. จำนวนครั้งของการอ้างอิงความรู้สึกของตนเองของผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการ การปรึกษาเชิงจิตวิทยาในระยะการเฝ้าทักษะมากกว่าจำนวนครั้งของการอ้างอิงความรู้สึกของตนเองในระยะเส่นฐาน
2. จำนวนครั้งของการอ้างอิงความรู้สึกของตนเองในช่วงระยะการเฝ้าทักษะของกลุ่มผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการปรึกษาเชิงจิตวิทยาที่ได้รับทักษะต่างกันไม่มีความแตกต่างกัน
3. ประเภทของทักษะและการเฝ้าทักษะ-การไม่เฝ้าทักษะไม่มีปฏิกริยารวมต่อการอ้างอิงความรู้สึกของตนเองของผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการการปรึกษาเชิงจิตวิทยา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย